

[...]

32.478/II/PN

[...]

Ter zitting van 8 februari 2001 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht een klacht onderzocht ingediend wegens het feit dat in het postkantoor Etterbeek II een Nederlandsonkundige loketbediende van De Post niet bij machte was een Nederlandstalige particulier de prijs van twee aangetekende zendingen in het Nederlands mee te delen.

Klager vraagt tevens toepassing te maken van art. 61, par. 4, lid 3 van de gecoördineerde taalwetten en de nietigheid van de aanstelling van de betrokken loketbediende in een tweetalig ambt bij de bevoegde overheden te doen vaststellen.

In uw antwoord stelt u hetgeen volgt:

“De naamloze vennootschap van publiek recht De Post deelt mij mee dat er in het Hoofdstedelijk Gewest inderdaad sporadisch bedienden met een zwakkere kennis van de tweede taal aan de loketten worden ingezet.

Deze toestand vloeit voort uit een chronisch tekort aan volledig tweetalig personeel bij De Post enerzijds en de zorg en de verplichting van De Post om de continuïteit van haar dienstverlening te blijven verzekeren. De Post heeft inmiddels al het nodige gedaan om deze toestand te verbeteren. Bijvoorbeeld stelt De Post een aanpassing van de taalexamens georganiseerd door SELOR vooraan de specificiteiten van de uitgeoefende functies in het kader van haar activiteiten. Het slaagcijfer van deze examens is immers zeer laag omdat de eisen van deze examens niet overeenkomen met de werkelijkheid van het terrein. Los daarvan, moedigt De Post echter de beampten aan, die voor het grootste deel, een elementaire kennis van de tweede taal bezitten, om zich voor deze examens aan te melden.

Bovendien kreeg het eentalig personeel de opdracht om de tussenkomst van een collega in te roepen die tot de andere taalrol behoort of die tweetalig is ingeval men geconfronteerd wordt met problemen op taalkundig gebied.

Daarom ook zijn de screenings die nu plaatsvinden in het kader van de aanwervingen strenger wat betreft de kennis van de tweede taal. De Post verzekert mij dat de optimale kwaliteit van de dienstverlening haar voortdurende aandacht blijft weerhouden.”

Krachtens artikel 21, §§ 2 en 5 van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten de personeelsleden van de postkantoren van Brussel-Hoofdstad die omgang hebben met het publiek een elementaire kennis bezitten van de tweede taal (cfr. adviezen 27.153 van 11 januari 1996, 27.194 van 29 februari 1996, 28.099 van 26 september 1996 en 32.202 van 14 december 2000).

De VCT oordeelt derhalve dat de klacht ontvankelijk is en gegrond.

Wat de gevraagde toepassing van art. 61, par. 4, lid 3 van de SWT betreft, oordeelt de VCT dat het in dit dossier niet opportuun is in te gaan op de vraag van de klager.